

OP DE LEEFTIJD DER ZEER STERKEN

Feb. 1966

In het begin van deze maand is er in ons land en trouwens overall in de christelijke wereld veel publiciteit gegeven aan de figuur van de grote theoloog, prof. dr. Karl Barth, ter gelegenheid van zijn 80e verjaardag op 10 mei. Alle kranten, van welke kerkelijke of politieke kleur ook, hebben aandacht gegeven aan de man, die van huis uit protestant, ook gewaardeerd is door rooms-katholieken, omdat hij vooral de Heilige Schrift in het middelpunt wilde plaatsen. Hij heeft nu de leeftijd der zeer sterken bereikt en treedt daarom niet meer zoveel op de voorgrond. Maar zijn oeuvre blijft, de lange rij delen van zijn grote dogmatiek staat in de boekenkasten van vele predikanten, zelfs al is niet iedereen het met zijn zienswijze eens. Hij heeft een bijzondere invloed gehad op de vorming en ontwikkeling van de theologische discussie.

Daarop wees ook het moderamen van de synode in een felicitatiebrief, die het aan prof. Barth zond. Met dankbaarheid getuigde het moderamen: „De wijze waarop u telkens opnieuw verrassende perspectieven hebt geopend voor de verkondiging van het Woord Gods en het getuigen van de kerk van Christus in de wereld, heeft ons ook opgeroepen aan onze verantwoordelijkheid nieuwe gestalten te geven in de arbeid van de hervormde synode en van de synodale organen.”

VBA 793C

De oecumenische betekenis van Karl Barth

In het bijzonder heeft Karl Barth voor de oecumenische beweging veel betekend. De oecumene en Barth in hun onderlinge betrekking werden daarom door prof. dr. A. J. Bronkhorst gekozen als onderwerp van zijn rede bij de aanvaarding van zijn hoogleraarsambt in de theologische faculteit van de Utrechtse universiteit. Prof. Bronkhorst gaat daar de kerkgeschiedenis van de twintigste eeuw doceren, waarin de oecumenische beweging een belangrijke plaats inneemt. De eerste werken van Barth oefenden al invloed uit op de toen

nog jonge oecumenische beweging en vanzelf werd hij betrokken in de theologische doordenking van oecumenische vraagstukken en in de voorbereiding van de bijeenkomsten van de Wereldraad. De theologie van Barth trok de aandacht in de hele wereld en zijn boeken zijn dan ook uit het oorspronkelijke Duits in wel twaalf talen vertaald. Studenten uit alle werelddelen volgden zijn colleges in Bazel en zo ontstonden door hem en rondom hem velerlei contacten, niet alleen binnen het protestantisme, maar ook met de rooms-katholieke theologie. Wederkerig droegen deze contacten veel bij tot de verbreiding van Barths inzichten, waardoor zijn invloed dus steeds groter werd. Vanuit de bijbel doorzocht hij de vele christelijke dogmatiek opnieuw. Als leraar der kerk opende hij vergezichten, waarin de apostolaire taak der kerk in de wereld steeds benadrukt werd. Daardoor mag zijn theologisch programma van blijvende oecumenische betekenis geacht worden, aldus prof. Bronkhorst.